

foregaaende erede Talere udtale det, som jeg kunde paa at høre anført. Grundlovens § 81 siger, at Borgerne have Ret til at forene sig i Samsfund, for at dyrke Gud paa den Maade, der stemmer med deres Overbeviisning; den siger ikke: Borgerne skulle ved Lov gives denne Ret, men den siger: Borgerne have denne Ret. Nu maa jeg dog mene, at man ikke med Sandhed vil kunne sige, at Borgerne have denne Ret til at forene sig i Samsfund, for at dyrke Gud paa den Maade, som stemmer overeens med deres Overbeviisning, naar de ikke kunne dyrke Gud saaledes i Forening med deres Børn. Det forekommer mig ikke, at man kan sige, at Statens Borgere have fuld Frihed i saa Henseende, naar de ikke tør eller maae drage deres Børn med ind i den Dyrkningsmaade af Gud, som de ansee for den rette. Altsaa, saavidt jeg kan forstaa Grundlovens § 81, følger deraf ligefrem, at samtlige Forældre, samtlige Statsborgere maae have Ret til at lade deres Børn oplære i den Tro, som tilfredsstillter dem selv. Nu bestemmes der i dette Lovudkast, at en saadan Ret skal tilkomme Personer af forskjellig Troesbekjendelse, naar de indgaae Ægtefæb, at det da skal være dem overladt at forene sig om, i hvilken Tro Børnene skulle opdrages; men, have de Tilladelse hertil allerede ved Grundloven, seer jeg aldeles ikke, hvorfor man nu skal optage en saadan Bestemmelse i en Lov; og, have Personer af forskjellig Troesbekjendelse ikke denne Ret ifølge Grundloven, seer jeg heller ikke, at Personer med eens Troesbekjendelse, som indlade sig i Ægtefæb, have den. Grundlovs Bestemmelsen gjælder for alle Borgere. Have altsaa visse af Borgerne ikke Ret til selv at afgjøre, hvilken Tro deres Børn skulle opdrages i, uden at der udkommer en speciel Lov derom, have de andre af Statens Borgere den heller ikke; og jeg maa derfor, dersom den høitagtede Cultusminister vil udtale som sin Mening, at disse Personer, af forskjellig Troesbekjendelse ikke, ifølge Grundloven, have den Ret, som det er tilstgjet at give dem ved denne Lov, tillade mig at spørge ham, om alle Statens Borgere, som indgaae Ægtefæb med nogen af samme Troesbekjendelse, have en saadan Ret, ifølge Grundloven, eller om de ikke have den.

Wil nu den høitagtede Cultusminister sige: Nei, det have de heller ikke, og jeg lagde Mærke til, at han i det nylig holdte Foredrag, anførte som Hjemmel for den første Bestemmelse, at Grundlovens And hjemler en saadan Frihed, maa han altsaa mene, at Grundlovens Bogstav ikke hjemler den, — men, vil han sige, at Grundlovens Bogstav hjemler en saadan Ret for Forældre af eens Troesbekjendelse, saa spørger jeg ham, ad hvilken Fortolkningsvei han kommer til at gjøre denne Adskillelse mellem Ægtefolk af eens Troesbekjendelse og Ægtefolk af forskjellig Troesbekjendelse; thi Grundloven kjender ingen saadan Forskiel. Wil han nu sige: Ja, men dette skal være en Lov om den religiøse Opdragelse for Børn i blandede Ægtefæber, vil jeg svare: Kunne alle andre Statsborgere vente med at faae Ret til at lade deres Børn opdrage i hvilken som helst Tro, de ville, indtil det behager Hr. Ministeren eller Lovgivningsmagten i det Hele at fremkomme med en almindelig Lovbestemmelse herom, saa maae vi ogsaa kunne vente saalænge med at faae det her foreliggende Tilfælde afgjort; og, vil han hertil sige: Nei, det haster med en saadan Bestemmelse, saa vil jeg sige: Lad os da indrette den saaledes, at den siger: det tilkommer alle Ægtefolk at forene sig om, i hvilken Tro deres Børn skulle opdrages. Jeg seer ingensomhelst Grund til at gjøre en saadan Undtagelse som den ved Lovforlaget opstillede. Det var dette, jeg særligt puffedede at lægge Vægt paa, og jeg skulde paa, at den høitagtede Cultusminister vilde besvare de Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at fremsætte. Jeg skal slutte med at udtale den Formening, at det vist vilde være ønskeligt, om et Udvalg af 3 Medlemmer nedfattes, forinden Sagen kommer til 2den Behandling.

Formanden: Dette sidste Spørgsmaal vil finde sin Afgjorelse, naar nærværende Behandling af Sagen er sluttet. Nigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Mourad: Jeg kan ikke Andet end anerkende, at det forelagte Lovudkast i alt Væsentligt tilfredsstillter den Trang, som forrige Gang blev følt til Bestemmelser med Hensyn til blandede Ægtefæber, i Overeensstemmelse med de forskjellige religiøse Samsunds Rettig-